



הוכן ע"י כולל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

זבחים דף צ"ד ע"א

האם עור לח חשוב הוא ככלי לענין לקבל טומאה ולענין לטלטלו בשבת? [תד"ה מנין (לעיל)].

עור בהמה דקה	עור בהמה גסה	
לענין טומאה : חשוב לענין שבת : אינו חשוב	לענין טומאה : חשוב לענין שבת : אינו חשוב	לרבינו תם ¹
אינו חשוב	חשוב	לרש"י בשבת

דברים דלהלן שניתז עליהם דם חטאת האם טעונים כיבוס או גירוד?

כלים	העור	הבגד והשק	
גירוד	לאביי : גירוד ² לרבא - רכים : כיבוס - קשים : גירוד	כיבוס	לרבנן
גירוד	כיבוס (ברכים ובקשים)	כיבוס	לאחרים

אליבא דרבא, במאי מוקים לה לקרא דצרעת, למתניתין ולפלוגתא דרבנן ואחרים?

לפלוגתא דרבנן ואחרים	למתניתין	לקרא דצרעת	
בקשים	ברכים	ברכים	לרבא בהו"א
בקשים	ברכים	אפי' בקשים ³	לרבא במסקנא

¹ הנה ר"ת העמיד את המשנה בבמה טומנין שהתירה לטלטל עורות - שמיירי בעורת יבשים, אבל בעורות לחים אסור לטלטלן אלא אגב בשר אבל לא לבד. וקשה מסוגין דמוכח שגם עור לח [משהופשט] ראוי לקבל טומאה. ותי' תוס', דאע"ג דמקבל טומאה במחשבה, מ"מ לענין שבת אינו ראוי לטלטול כיון שלא שכיח שיחד עור לח לשיבה.

² וס"ל לאביי שמתניתין שאמרה כיבוס בעור ס"ל כאחרים ולא כרבנן. ורבא חולק וס"ל דמתניתין ככו"ע ומיירי ברכים שבזה מודים רבנן לשיטתו דיש בהם כיבוס, ומחלוקתם עם אחרים הוא בקשים.

³ הנה רבא חזר בו ממה שדחק בהו"א להעמיד את הפסוק שאמר כיבוס בעור רק בעור רך, וס"ל עתה שהפסוק מיירי גם בקשה, אלא כיון שיש בו צרעת היא מרככת אותו. [אמנם ממה שהעמיד משנתנו ברכים ופלוגתא בקשים ושמשתנו גם כרבנן - מזה לא חזר בו].



הוכן ע"י כולל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

זבחים דף צ"ד ע"ב

הקורע רובו של בגד באופנים דלהלן, מה דינו? [תד"ה לא שנו].

הבדילו לגמרי	כשקרע ג' אצבעות מבגד קטן ⁴	כשקרע ג' אצבעות מבגד גדול ⁵
	לר' מאיר: טמא לר' יוסי: טהור	טמא
השאייר מחובר כדי מעפורת	טמא ⁶	טמא

⁴ הנה יש להקדים כאן את הסוגיא בחולין דף ע"ב ע"ב - שהביאו התוס', דאמרינן התם: בגד שלשה על שלשה טפחים שנחלק - טהור מן המדרס אבל טמא מגע מדרס דברי ר"מ, ר' יוסי מטהר. ופ"י מחלוקתם הוא, דכיון שנחלק זה הבגד לשנים [אפי' שיש גם בחתיכה הקטנה ג' אצבעות שהוא שיעור כדי לקבל טומאה, מ"מ] כיון שלא נשארה חתיכה גדולה של שלשה על שלשה טפחים א"כ א"א לומר שמקבלת החתיכה הקטנה טומאה מאביה בשעת הקריעה, ורק שייך שתקבל טומאה בעודה מחוברת, אלא שזו טומאת בית הסתרים. ונחלקו בזה ר"מ ור' יוסי שלר"מ מטמא ולר' יוסי לא מטמא.

⁵ כאן לכו"ע מקבלת החתיכה הקטנה שיש בה ג' אצבעות טומאה של מגע מדרס, כי נוגעת באביה בשעת פרישתה, שנגיעה זו אינה בבית הסתרים, כיון שהנגיעה בשעת הקריעה כשאינו מוסתר כבר [דא"א שלא תגע מעט באביה בשעת הקריעה], והיות שנשאר כאן בגד גדול שלשה על שלשה טפחים הרי שלא טהר מטומאת מדרס שבו, ולכך לכו"ע יכול לטמא את הבגד הקטן אם יש בו ג' אצבעות. [וזה שהוקשה לתוס' על סוגין שמבואר שאם היה מבדילו לגמרי היה טהור, וקשה הרי טמא עדיין טומאת מגע].

⁶ ומבואר בסוגיא שמה שאמר רב הונא לא שנו אלא שלא נשאר מחובר כדי מעפורת, אבל אם נשאר כדי מעפורת טמא, היינו רק מדרבנן, גזירה שמא לא יקרע רובה, אבל מדאורייתא באופן שמועילה קריעה לטהר סגי בקריעת רובה אפי' אם נשאר מחובר כדי מעפורת.